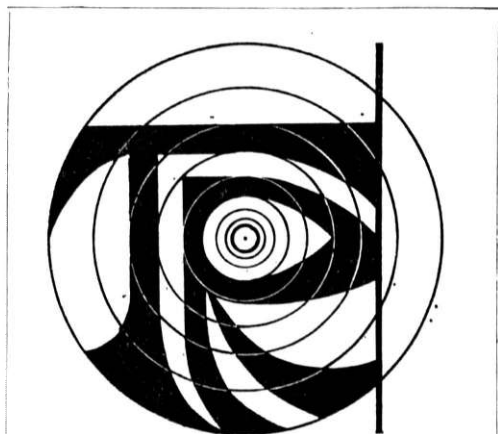

baz irezistibil texte bune și chiar texte proaste (piatra de încercare a măiestriei profesionale!), că știu să umple ecranul televizorului cu personalitatea lor.

Lăsând la o parte calitatea mai bună sau mai puțin bună a unor scenarii, arta interpretării de televiziune a atins, în cazul actorilor noștri (un merit mare este și al regizorilor), un nivel remarcabil. Putem exporta, deci, artă interpretativă. Putem exporta „show”-uri de televiziune. E ceva.

DUMITRU SOLOMON

Luna dramaturgiei românești Antologia poeziei patriotice

Evenimentul lunii decembrie la Teatrul radiofonic l-a constituit nu o emisiune, nu doar câteva din foarte numeroasele emisiuni teatrale, ci întreaga manifestare, amplă și cuprinzătoare, închinată aniversării Republicii, numărând peste douăzeci de spectacole realizate de-a lungul anilor, alese cu grijă dintre cele a fi mai reprezentative, și legate între ele prin tematica majoră a actualității. Fără îndoială, o sinteză a acestei manifestări nu poate scăpa din vedere faptul că scenariile radiofonice, piesele de teatru ori dramatizările prezentate sînt semnate de autori al căror nume s-a impus de-a lungul acestui sfert de veac, reprezentînd tot ce e mai valoros în cultura românească: Zaharia Stancu, Aurel Baranga, Horia Lovinescu, Paul Everac, Mihnea Gheorghiu, Al. Mirodan, D. R. Popescu, Sergiu Fărcășan, Dan Tărchilă sînt numai o parte dintre ei, lor

ascultătorilor datorîndu-le emisiune realizate după *Descult*, *Zodia taurului*. Al *patrulea anotimp* sau *Ședința*, *Evadarea*, *Omul nu e singur*, *Steaua polară*, și altele altele. Este, să o recunoaștem, o lăudabilă inițiativă și o considerabilă stăruință să pui aproape zilnic la îndemîna ascultătorilor o emisiune de teatru. Este, totodată, un considerabil efort al redacției de specialitate, să prezinte în cadrul acestei semnificative manifestări cinci premiere: *Viața nu-i cu taxă inversă*, scenariu de Sergiu Fărcășan, *Al patrulea anotimp*, de Horia Lovinescu, în versiune radiofonică, dar cu admirabila interpretare a actorilor Naționalului, *Singurătatea trăgătorului la țintă* de Vasile Bebreanu și Mircea Zăciu, realizat de Paul Stratilat cu un colectiv de interpreți de la Teatrul Național din Cluj, *Cromatică unei vieți* de Teofil Bucean, înfirșit, o emisiune realizată de Vasile Cojocaru și Constantin Moruzan, *Bună ziua*, avînd ca interpreți pe chiar eroii emisiunii, cooperatori de la „Viață nouă” din Sîntana.

Mărginindu-mă să consemnez deocamdată amploarea, diversitatea, densitatea tematică, punctele de interes ale acestei lăudabile manifestări, mă simt dator să revin asupra unor scenarii prezentate în premieră, cărora originalitatea, valoarea textului, calitatea realizării, le conferă un spor de interes.

Nu face în mod direct obiectul notelor de față, dar nici nu poate fi trecută cu vederea o emisiune de astă dată, cu totul peste valoarea ei obișnuită. Este vorba de emisiunea cotidiană de poezie, prezentată sub titlul „*Să urce națiunea spre comunism, în zbor*” și tinzînd să alcătuiască o antologie a poeziei patriotice românești. Au fost, firește, alese cele mai frumoase versuri care exprimă sentimentul de profundă și statornică dragoste față de patrie și față de partid, au fost zi de zi prezenți în emisiune poeții cei mai buni pe care-i avem și pe care-i iubim și cu care ne mîndrim. Dar a mai fost ceva, care explică într-un fel interesul notei de față pentru această transmisie: pentru întîia oară într-un răstimp atît de scurt s-au perindat prin fața microfonului atîția actori, rostînd versurile pomenitei antologii. Și parcă nicideată pînă acum nu a fost atît de convingătoare demonstrația înaltei lor valori, a școlii interpretative românești, parcă nicideată pînă acum nu a fost mai limpede pentru oricine că avem actori admirabili, și iubitori de poezie și capabili să o înțeleagă și să o transmită mai departe, făcînd-o și mai emoționantă, și mai accesibilă. De la Emil Botta și Fory Eterle la Ion Caramitru și Traian Stănescu, de la Irina Răchiteanu-Șirianu și Aura Buzescu la Elena Sereda și Valeria Seciu, toți zi de zi, vers cu vers, ne-au vrăjit.

V. MUNTEANU